

en permanent Befæstning af Kjøbenhavn til 31,671,600 Kr., hvorimod her kun er Tale om 8 Millioner til omtrent Halvdelen af den omhandlede Linie. Men for det Andet gif de Foranstaltninger, hvortil de 31,671,600 Kr. skulde anvendes, ud paa noget ganske Andet, og Summen var bestemt til at skulle anvendes paa en ganske anden Tid end efter det nærværende Forslag. Af disse 31,671,600 Kr. skulde kun 3,405,600 Kr. anvendes i indeværende Finantsaar, hvorimod der ifølge den kongelige Resolution af 20de April dette Aar og ifølge nærværende Lovforslag i dette skal anvendes 8 Millioner. Det har altsaa aldrig foreligget for os paa Rigsdagen og, saavidt det fremgaar af Betænkningen over Forslaget til Landbefæstningen, der blev afgiven i Slutningen af forrige Samling, har der heller ikke for det da nedsatte Forsvars- og Hær-Udvalg foreligget nogenjohmhelst Plan i denne Retning. Der har ikke foreligget nogenjohmhelst Plan til en Feltbefæstning, og der har endnu mindre foreligget nogenjohmhelst Plan om, at der skulde anvendes et saadant Beløb i indeværende Finantsaar. For de 3,405,600 Kr., som i Følge Regjeringens ifjor forelagte Lovforslag skulde anvendes i indeværende Finantsaar, vilde der ikke kunne foretages stort mere end forberedende Arbejder, og navnlig aldeles ikke Noget, som kunde sættes i Sammenligning med den store Linie fra Uterslev Møse til Kallebod Strand, der i Følge nærværende Lovforslag skal befæstes med Feltværker. Altsaa ligeoverfor det ifjor nedsatte Hær- og Forsvars-Udvalg har Regjeringen indtil Samlingens sidste Dag ikke lukket sin Mund op om disse Planer, her er Tale om, lige saa lidt som Regjeringen overfor Thinget lige til Samlingens sidste Dag gjorde gjældende, hvad den her gjør gjældende, at der paa den Tid var, om ikke umiddelbar Fare for Krig, saa dog saadanne Omstændigheder til Stede, at man var nødsaget til i størst mulige Hast at fuldende Kjøbenhavns Befæstning. Men nu ser man af den ærede Ministers Udtalelse den sidste Dag i forrige Samling, 1ste Paastefdag, at Tanken om de 8 Millioner har været nærværende for den ærede Minister allerede den Gang, og at Regjeringen overhovedet den Gang allerede har havt denne Plan paa rede Haand, ligesom det iøvrigt ogsaa er

Almenheden bekendt af, hvad der er fremkommet med tilstrækkelig Offentlighed angaaende de Forhandlinger, som fandt Sted i de Par sidste Dage i Rigsdagssamlingen udenfor Saleu, at Regjeringen har havt denne Tanke, men for Rigsdagen selv er der ikke kommet Nogetjohmhelst frem i saa Henseende. Det maa særlig fremhæves, navnlig i konstitutionel Henseende, at Regjeringen har ved Samlingens Slutning i Virkeligheden været sig bevidst, at den vilde kræve en saadan Bevilling, som slet ikke staa i nogen Forbindelse med den Plan om Kjøbenhavns Befæstning, som var forelagt i Lovforslaget i forrige Samling. Den stod tværtimod i Strid hermed, eftersom en meget stor Del af de Foranstaltninger, som i Følge nærværende Forslag ere udførte eller skulle udføres i indeværende Aar, efter hint Lovforslag først skulde udføres i Løbet af de følgende Aar, men saa rigtignok ogsaa i en mere ubvidet Skikkelse. Derfor har Regjeringen ikke Ret i at beraabe sig paa den Holdning, som Folkethinget og dets Udvalg viste overfor det den Gang foreliggende Lovforslag om Landbefæstninger; thi dette Lovforslag gif som paavist ud paa noget ganske Andet. Regjeringen kan heller ikke paaberaabe sig de Omstændigheder, der ere indtraadte siden Rigsdagens Slutning, eftersom den ærede Krigsminister paa Samlingens sidste Dag udtalte sig paa en saadan Maade, at man saa, at hele Tanken om det, der her er foretaget, den Gang var nærværende for ham. Men dernæst, hvorfor var det paa Samlingens sidste Dag, at dette skete? Der var ikke nogenjohmhelst Fornødenhed for, at det skulde være den sidste Dag, uden i Regjeringens Beslutning derom. Jeg veed meget vel, at den ærede Regjering vil svare dertil: So, der var jo ingen Finantslov vedtaget. For mig og for dem, der have samme Betragtning som jeg, kan imidlertid det, at Rigsdagen er samlet, ikke i og for sig være nogen Hindring for Regjeringen i at udstede provisoriske Finantslove. Disse ere i og for sig efter vor Betragtning stridende mod Grundloven; vi mene, at de slet ikke lovlig kunne udstedes; Grundlovens Bestemmelse om, at provisoriske Love kun maa udstedes, naar Rigsdagen ikke er samlet, kan derfor ikke være til større eller særlig Hinder for foreløbige Finantslove.